

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
84/C 19/01	Ecu.....	1
84/C 19/02	Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra	2
	Hof van Justitie	
84/C 19/03	Zaak 291/83: Beroep, op 23 december 1983 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	3
84/C 19/04	Zaak 298/83: Beroep, op 28 december 1983 ingesteld door het Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes — CICCE — tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	3
84/C 19/05	Zaak 299/83: Verzoek van het Tribunal de grande instance te Nantes van 22 november 1983 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen Syndicat des libraires de Loire-Océan en 1. SA Saint Herblain Distribution, 2. SA Paris Distribution en 3. Association des Centres de Distribution Edouard Leclerc ...	4
	II Voorbereidende besluiten	
	Commissie	
84/C 19/06	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 66/403/EEG betreffende het in de handel brengen van poot aardappelen	5
84/C 19/07	Voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende wijziging van Richtlijn 80/217/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest	6
84/C 19/08	Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1430/82 houdende beperkende maatregelen bij invoer van hennep en hennepzaad en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1308/70 ten aanzien van hennep	8

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

25 januari 1984

(84/C 19/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	46,0672	US-dollar	0,799084
Belgische en Luxemburgse frank fin.	46,8623	Zwitserse frank	1,79418
Duitse mark	2,25741	Peseta	127,414
Gulden	2,53949	Zweedse kroon	6,52812
Pond sterling	0,570774	Noorse kroon	6,30477
Deense kroon	8,18262	Canadese dollar	0,997576
Franse frank	6,90209	Escudo	108,675
Lire	1371,23	Oostenrijkse schilling	15,9098
Iers pond	0,728427	Finse mark	4,74216
Griekse drachme	82,6652	Yen	187,225
		Australische dollar	0,879370
		Nieuwzeelandse dollar	1,23277

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Europese rekeneenheid per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1).

Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra

(Vastgesteld op 24 januari 1984 met toepassing van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 337/79)

(84/C 19/02)

Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl	Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl
R I		A I	
Bastia	2,297	Bordeaux	geen notering
Béziers	2,540	Nantes	2,532
Montpellier	2,569	Bari	1,939
Narbonne	2,540	Cagliari	geen notering
Nîmes	2,576	Chieti	geen notering
Perpignan	2,562	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,368
Asti	2,360	Trapani (Alcamo)	geen notering
Firenze	2,200	Treviso	2,461
Lecce	geen notering	Athene	geen notering
Pescara	geen notering	Heraklion	geen notering
Reggio Emilia	2,461	Patras	geen notering
Treviso	2,461	Representatieve prijs	2,239
Verona (voor de lokale wijnen)	geen notering		
Heraklion	geen notering		
Patras	geen notering		
Representatieve prijs	2,495		<hr/> Ecu/hl <hr/>
R II		A II	
Bastia	2,324	Rheinpfalz (Oberhaardt)	37,38
Brignoles	geen notering	Rheinessen (Hügelland)	35,79
Bari	geen notering	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (*)
Barletta	geen notering	Representatieve prijs	36,51
Cagliari	geen notering		
Lecce	geen notering		
Taranto	geen notering		
Heraklion	geen notering	A III	
Patras	geen notering	Mosel-Rheingau	geen notering
Representatieve prijs	2,324	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (*)
	<hr/> Ecu/hl <hr/>	Representatieve prijs	—
R III			
Rheinpfalz-Rheinessen (Hügelland)	geen notering (*)		

(*) Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

HOF VAN JUSTITIE

Beroep, op 23 december 1983 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak 291/83)

(84/C 19/03)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 december 1983 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Wainwright, juridisch adviseur van de Commissie, bijgestaan door F. Perrad, advocaat te Colmar, domicilie kiezende te Luxemburg bij M. Beschel, Bâtiment J. Monnet, Kirchberg.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. te verstaan dat de Franse Republiek, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het al dan niet opnemen van goederen en diensten van buitenlandse oorsprong in de exportprijsgarantie aan de Commissie toe te zenden, de krachtens artikel 5 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. te verstaan dat de Franse Republiek, door uit andere Lid-Staten afkomstige goederen van de exportprijsgarantie uit te sluiten, de krachtens artikel 30 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
3. de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

De door de Franse Regering ingevoerde steunregeling biedt de Franse exporteurs een garantie tegen de prijsstijgingen waarmee zij kunnen worden geconfronteerd ten gevolge van de ontwikkeling van sommige van hun kosten tussen de ondertekening van de overeenkomst en de levering van het geëxporteerde produkt. Door alle goederen of diensten die bij wege van een onderaannemingsovereenkomst uit de andere Lid-Staten afkomstig zijn van deze garantie uit te sluiten, kan deze regeling de Franse exporteurs ertoe aanzetten onderaannemingsovereenkomsten te sluiten met Franse ondernemingen; bijgevolg vormt zij een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbepaling.

Beroep, op 28 december 1983 ingesteld door het Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes — CICCE — tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 298/83)

(84/C 19/04)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 december 1983 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door het Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes — CICCE — te Parijs, vertegenwoordigd door P. Demoulin, advocaat te Brussel, domicilie kiezende te Luxemburg ten kantore van E. Wirion, advocaat aldaar, 1, place du Théâtre.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

onderhavig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de beschikkingen van 12 juli en 28 oktober 1983 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (zaak nr. IV/30.341 — Klacht van het CICCE tegen TF 1, A 2 en FR 3) nietig te verklaren, en de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

Het beroep is gericht tegen twee brieven van de Directeur-generaal Concurrentie, waarbij verzoekster ervan in kennis werd gesteld dat de in de conclusies genoemde zaak zou worden geklasseerd. Verzoekster betoogt dat dit een onjuiste toepassing en schending van artikel 86 EEG-Verdrag vormt en dat de bestreden beschikkingen in strijd zijn met de doelstellingen welke door het Verdrag aan de werkzaamheid van de Gemeenschap worden gegeven (met name in artikel 3, sub f)

- aangezien in deze beschikkingen bij de beoordeling van het door de Franse televisie-instellingen geboden prijsniveau geen rekening is gehouden met de waarde van het recht om biscoopfilms te verspreiden voor deze instellingen, doordat zij in staat worden gesteld hun programma's gedurende een toereikend aantal uren te vullen, en
- aangezien, anders dan de Commissie stelt, de onevenwichtigheid van de geleverde dienst en de geboden prijs kan worden afgeleid uit de praktijk van gemiddelde prijzen, zonder dat deze onevenwichtigheid van elke film afzonderlijk hoeft te worden aangetoond.

Verzoek van het Tribunal de grande instance te Nantes van 22 november 1983 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen Syndicat des libraires de Loire-Océan en 1. SA Saint Herblain Distribution, 2. SA Paris Distribution en 3. Association des Centres de Distribution Edouard Leclerc

(Zaak 299/83)

(84/C 19/05)

Het Tribunal de grande instance te Nantes heeft bij vonnis van 22 november 1983 ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 29 december 1983 in het aldaar aanhangig geding tussen Syndicat des libraires de Loire-Océan en 1. SA Saint Herblain Distribution,

2. SA Paris Distribution en 3. Association des Centres de Distribution Edouard Leclerc, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten de artikelen 3, sub f), en 5 EEG-Verdrag aldus worden uitgelegd, dat het de Lid-Staten verboden is om, door middel van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, voor in die Lid-Staat uitgegeven en in die Lid-Staat — met name uit andere Lid-Staten — ingevoerde boeken een regeling in te voeren krachtens welke de detailhandelaren die boeken tegen de door de uitgever of de importeur vastgestelde prijs moeten verkopen, zonder dat zij op die prijs meer dan 5 % in mindering mogen brengen?

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 66/403/EEG betreffende het in de handel brengen van pootaardappelen*COM(83) 792 def.**(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 16 januari 1984)**(84/C 19/06)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat krachtens Richtlijn 66/403/EEG van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/561/EEG ⁽²⁾, de Lid-Staten in beginsel vanaf 1 juli 1975 niet langer op eigen verantwoordelijkheid kunnen beslissen over de gelijkwaardigheid van in derde landen geoogste pootaardappelen met in de Gemeenschap geoogste en aan de bepalingen van die richtlijn beantwoordend basispootgoed en gecertificeerd pootgoed;

Overwegende evenwel dat, aangezien de werkzaamheden met betrekking tot de communautaire vaststelling van de gelijkwaardigheid nog niet voor alle betrokken derde landen voltooid zijn, in artikel 15, lid 2 bis, van genoemde richtlijn de Lid-Staten de mogelijkheid wordt geboden de geldigheidsduur van de door hen reeds gedane vaststellingen van gelijkwaardigheid te verlengen tot en met 31 december 1982 voor bepaalde landen waarvoor geen communautaire vaststelling geldt; dat deze verlenging in de praktijk uitsluitend ten aanzien van Canada is toegepast;

Overwegende dat, nu deze werkzaamheden nog steeds niet zijn afgesloten, de uiterste datum voor de verlenging van de geldigheidsduur van de nationale vaststellingen van gelijkwaardigheid thans op 31 januari 1984 dient te worden gesteld;

Overwegende dat deze maatregelen geen afbreuk doen aan de verplichtingen van de Lid-Staten uit hoofde van de gemeenschappelijke fytosanitaire regeling zoals deze is ingesteld bij Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/7/EEG ⁽⁴⁾;

Overwegende dat Richtlijn 66/403/EEG derhalve daartoe dient te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 15, lid 2 bis, van Richtlijn 66/403/EEG wordt „31 december 1982” vervangen door „31 januari 1984”.

Artikel 2

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2320/66.

⁽²⁾ PB nr. L 203 van 23. 7. 1981, blz. 52.

⁽³⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 20.

⁽⁴⁾ PB nr. L 14 van 16. 1. 1981, blz. 23.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende wijziging van Richtlijn 80/217/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest

COM(83) 783 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 17 januari 1984)

(84/C 19/07)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat bij Richtlijn 80/217/EEG van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/476/EEG ⁽²⁾, communautaire maatregelen zijn vastgesteld die moeten worden toegepast wanneer besmetting met klassieke varkenspest wordt vermoed of geconstateerd;

Overwegende dat, gezien de ontwikkeling van de ziekte, de betrokken maatregelen moeten worden geïntensiveerd;

Overwegende dat nauwkeurig moet worden bepaald in welke omstandigheden de inenting ter bescherming van met besmetting bedreigde bedrijven moet worden uitgevoerd en op welke wijze de verplaatsing van dieren moet worden gecontroleerd;

Overwegende dat, wanneer de besmetting zich ontwikkelt tot een ernstige epizootie, de verplichting moet kunnen worden opgelegd tot het nemen van regionale maatregelen en met name tot toepassing van preventieve vaccinatie; dat daartoe moet worden voorzien in een snelle procedure waarbij een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 80/217/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 5, zevende streepje, wordt in plaats van de woorden „vijftien dagen” gelezen „dertig dagen”.
2. In artikel 9, lid 2, sub b), en in lid 3, eerste alinea, wordt in plaats van de woorden „vijftien dagen” gelezen „dertig dagen”.

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. L 186 van 8. 7. 1981, blz. 20.

3. Artikel 14 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 14

De Lid-Staten zien erop toe dat de volgende maatregelen worden toegepast:

1. In het algemeen dat:
 - injectie met hyperimmuuserum en serovaccinatie wordt verboden;
 - de vervaardiging, de verkoop, de distributie en het gebruik van varkenspestvaccin onder officiële controle worden geplaatst;
 - de voorschriften met betrekking tot het varkenspestvaccin die volgens de procedure van artikel 16 zijn vastgesteld, worden nageleefd,
 - varkenspestvaccins die uit derde landen worden ingevoerd, door de bevoegde instantie van de invoerende Lid-Staat worden toegelaten en gecontroleerd en dat ten aanzien van verkoop, distributie en gebruik van die vaccins dezelfde voorwaarden worden toegepast als voor de vaccins die in de Lid-Staten zelf worden vervaardigd.
2. Wanneer in één of meer bedrijven of in één of meer productie-eenheden varkenspest wordt geconstateerd, kunnen de maatregelen ter bestrijding van de ziekte worden aangevuld met een zo spoedig mogelijke inenting onder officiële controle van de varkens in de andere productie-eenheden of bedrijven die met besmetting worden bedreigd en gelegen zijn binnen een door de bevoegde instantie af te bakenen gebied waar inenting verplicht is. Alle ingeënte varkens dienen overeenkomstig de voorschriften van de bevoegde instantie op duurzame wijze te worden gemerkt.
 - a) Alle varkens in het inentingsgebied mogen systematisch worden ingeënt. In dat geval dienen de volgende maatregelen te worden toegepast:
 - i) alle varkens op de bedrijven in het inentingsgebied worden zo spoedig mogelijk ingeënt;
 - ii) de varkens op de bedrijven in het inentingsgebied mogen het bedrijf niet verlaten vooraleer de inenting is beëindigd;
 - iii) tot zes maanden na beëindiging van de sub i) bedoelde inenting dient ieder varken dat op een bedrijf in het inentingsgebied wordt geboren of binnengebracht, te worden ingeënt;
 - iv) levende ingeënte varkens mogen het inentingsgebied slechts verlaten, indien zij onmiddellijk worden geslacht en indien zij se-

dert ten minste 21 dagen zijn ingeënt. Ten vroegste vier maanden na beëindiging van de sub i) bedoelde inenting mag de bevoegde instantie evenwel toestaan dat ingeënte mestvarkens het inentingsgebied verlaten op voorwaarde dat het transport onder officieel toezicht geschiedt en dat het bedrijf van bestemming uitsluitend mestvarkens telt en onder officieel toezicht blijft, totdat de ingeënte varkens zijn geslacht;

b) Bepaald mag worden dat alleen de mestvarkens in het inentingsgebied worden ingeënt; in dat geval mag elk ingeënt varken het bedrijf waarop het zich bevindt slechts verlaten om naar een slachthuis te worden gevoerd om er te worden geslacht. De volgende maatregelen dienen dan te worden toegepast:

- i) alle varkens op de bedrijven in het inentingsgebied worden zo spoedig mogelijk ingeënt;
- ii) levende varkens mogen het inentingsgebied niet verlaten zolang de inenting nog voortduurt en tot ten minste 21 dagen na beëindiging ervan;
- iii) gedurende zes maanden nadat sub ii) bedoelde maatregelen zijn ingetrokken
 - moet elk mestvarken dat op een bedrijf in het inentingsgebied wordt binnengebracht, worden ingeënt;
 - mogen mestbiggen het inentingsgebied slechts verlaten, indien zij worden overgebracht naar bedrijven die eveneens in een inentingsgebied zijn gelegen;
 - mogen, wanneer levende fokvarkens uit het inentingsgebied worden overgebracht naar bedrijven buiten dat gebied, de varkens op deze laatste bedrijven het bedrijf niet verlaten binnen een periode van 30 dagen na aankomst van de varkens uit het inentingsgebied, tenzij om onmiddellijk te worden geslacht; voor drachtige zeugen loopt die periode af 30 dagen nadat zij hebben gebigd.”.

4. Na artikel 14, wordt het volgende artikel 14 bis ingevoegd:

„Artikel 14 bis

Wanneer een epizootie van varkenspest uitzonderlijk ernstig blijkt en zich dreigt te verspreiden, kan volgens de procedure van artikel 16 bis worden besloten dat een bepaald gebied als gebied waar het gevaar voor besmetting groot is, wordt aangeduid.

Wanneer levende varkens afkomstig van een in een dergelijk gebied gelegen bedrijf naar een ander bedrijf in dat gebied of daarbuiten worden overgebracht, mag geen enkel varken, tenzij om onmid-

delijk te worden geslacht, binnen een periode van 30 dagen hetzij na de aankomst van de varkens uit het gebied waar het gevaar voor besmetting groot is, hetzij na het werpen van uit een dergelijk gebied herkomstige drachtige zeugen, laatst bedoeld bedrijf verlaten.

Zes maanden na de uitroeiing van de laatste haard van varkenspest in het gebied waar het gevaar voor besmetting groot is, zijn de bepalingen van de voorgaande alinea's niet meer van kracht.”.

5. Na artikel 16 wordt het volgende artikel 16 bis ingevoegd:

„Artikel 16 bis

1. In de gevallen waarin naar de procedure van dit artikel wordt verwezen leidt de voorzitter van het Comité eigener beweging of op verzoek van een Lid-Staat, deze procedure onverwijld bij het Comité in.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen twee dagen over deze maatregelen advies uit. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 45 stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij met het advies van het Comité in overeenstemming zijn. Wanneer de maatregelen niet met het advies in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel betreffende de te nemen maatregelen voor aan de Raad; de Raad stelt met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de maatregelen vast.

5. Indien de Raad binnen vijftien dagen na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast; zij legt deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich bij meerderheid van stemmen tegen deze maatregelen heeft uitgesproken.”.

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1984 aan deze richtlijn te voldoen.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1430/82 houdende beperkende maatregelen bij invoer van hennep en hennepzaad en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1308/70 ten aanzien van hennep

COM(83) 790 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 17 januari 1984)

(84/C 19/08)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1430/82 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2910/83 ⁽²⁾ is bepaald dat de invoer van niet gebroken hennepzaad van post 12.01 B van het gemeenschappelijk douanetarief slechts is toegestaan indien het kiempercentage een nader te bepalen maximum niet overtreft of indien dit zaad bestemd is voor wetenschappelijke of technische proefnemingen, zulks om te voorkomen dat dit zaad voor zaaidoeleinden wordt gebruikt en daardoor een gevaar voor de gezondheid van de mens zou kunnen opleveren;

Overwegende dat, enerzijds, de vaststelling van een maximumkiempercentage onvoorziene technische moeilijkheden met zich brengt en dat, anderzijds, de controle op de inachtneming van dat percentage de invoer van het betrokken zaad bovenmatig dreigt te belemmeren;

⁽¹⁾ PB nr. L 162 van 12. 6. 1982, blz. 27.

⁽²⁾ PB nr. L 287 van 20. 10. 1983, blz. 1.

Overwegende dat het, onder die omstandigheden, dienstig is dat maximumkiempercentage af te schaffen en te bepalen dat het produkt slechts mag worden ingevoerd, indien het aan een controle wordt onderworpen die de waarborg biedt dat het produkt voor andere dan zaaidoeleinden zal worden gebruikt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1430/82 wordt als volgt gelezen:

„3. De invoer van niet gebroken hennepzaad van post 12.01 B van het gemeenschappelijk douanetarief is slechts toegestaan, indien dit zaad wordt onderworpen aan een controle waardoor wordt gewaarborgd dat het voor andere dan zaaidoeleinden zal worden gebruikt.

Met het oog op deze controle mag het produkt slechts worden ingevoerd door natuurlijke of rechtspersonen die aan bepaalde, nader vast te stellen criteria voldoen en voldoende waarborgen bieden.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 augustus 1984.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

